

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

MLADÝ MUŽ NECHTĚL SLOUŽIT V ARMÁDĚ A ODNESLA TO I JEHO TCHYNĚ

Pelikán při výslechu uvedl, že „mu svědomí brání, aby se v dnešní době učil zabíjet lidi“. Brněnský vojenský soud ho proto poslal na půldruhého roku do vězení. A zároveň rozhodl o „zabrání věcí patřících Marii Dammové“. Soud totiž uvážil, že Pelikán jednal v důsledku toho, že „byl vystaven ideologickému působení tiskovin“, odňatých při domovní prohlídce v bytě Dammové.

Jindřich Pelikán (nar. 1947) z Brna odmítl v roce 1980 vykonat vojenské cvičení. Tím vzniklo „důvodné podezření, že jeho jednání je motivováno jeho příslušností k nějaké náboženské sektě“. Proto „byla nařízena domovní prohlídka v místě jeho přechodného bydliště“. (Pelikán měl přechodné bydliště u své tchyně Marie Dammové.) „Výsledkem domovní prohlídky bylo zajištění většího počtu publikací Strážná věž, Služba Království a jiné.“ (Šlo o samizdatová periodika vydávaná Svědky Jehovovými.)

Pelikán při výslechu uvedl, že „mu svědomí brání, aby se v dnešní době učil zabíjet lidi“. Brněnský vojenský soud ho proto poslal na půldruhého roku do vězení. A zároveň rozhodl o „zabrání věcí patřících Marii Dammové“. Soud totiž uvážil, že Pelikán jednal v důsledku toho, že „byl vystaven ideologickému působení tiskovin“, odňatých při domovní prohlídce v bytě Dammové.

V roce 1990 požádal Pelikán o rehabilitaci. Brněnský vojenský soud sice Pelikánovi trest zrušil, ale výrok o jeho vině zůstal nedotčen. A stejně tak zůstal beze změny výrok o zabrání tiskovin.

Pelikán s tím nebyl spokojen, a tak se domáhal práva na ministerstvu spravedlnosti. Třikrát byl odmítnut. Teprve současný ministr spravedlnosti JUDr. Karel Čermák Pelikánův podnět přijal a podal v jeho prospěch stížnost pro porušení zákona.

Stížnost namítá, že byl porušen zákon „v neprospěch obviněného Jindřicha Pelikána“, ale o Marii Dammové se stížnost vůbec nezmiňuje. Stížnost směřuje proti tomu, že rehabilitační soud „ponechal výrok o vině obviněného Jindřicha Pelikána nezměněný“. Výrok o zabrání věcí stížností napaden není.

Dammová se proto obrátila na ministra, aby podal stížnost i v její prospěch. To se však doposud nestalo. Mezitím předseda senátu Nejvyššího soudu JUDr. Juraj Malik nařídil veřejné zasedání na středu 10. prosince 2003 v 9.30 do jednací síně č. 128. (Soudní budova v Burešově ul. č. 20, Brno). Dammová, která bydlí v Brně a je jí nyní 71 let, se proto obrátila sama na Nejvyšší soud, aby vyslovil porušení zákona i v jejím případě a zrušil rozhodnutí o zabrání věcí.

Jak se Nejvyšší soud ČR s celou záležitostí vypořádá, těžko předvídat. Pokud by soud jednal jen v rozsahu ministrovy stížnosti, mohlo by to skončit tím, že Pelikán bude zproštěn obžaloby a věci Dammové zůstanou i nadále zabrané státem kvůli jejich „ideologickému působení“.

Ať už to dopadne jakkoli, Nejvyšší soud bude poprvé řešit odpíračskou kauzu, která se přímo týká i ženy.